

Софийският орлет и войниците „огнестрелни“

Радост, безгранична радост озарява техните лица. Очите горят, сърдцата сж обладани от сладък трепет, нескрита гордост. Защо тѣ — орлетата, сж така радостни, така горди?

Днесъ денѣтъ за тѣхъ е празникъ. Може би неповторимъ, великъ. Днесъ тѣ ще бждатъ срѣдъ българскитѣ воини, за да влѣятъ въ своитѣ крѣпки души частица поне отъ тѣхния идеализъмъ, отъ тѣхното родолюбие, отъ тѣхния войнишки духъ. Тѣ сж горди, защото ще занесатъ тамъ и своя скѣпъ даръ — доказателство, че тѣ ще станатъ достойни тѣхни приемници; че че тѣ ще вървятъ по тѣхния героиченъ пѣтъ.

Часътъ наближава десетъ. Чува се команда. Орлетата се строяватъ бързо, енергично. Въ този мигъ 40 млади сърдца мислятъ като едно. Тѣ гледатъ смѣло напредъ. Този, който би могълъ да стисне въ този мигъ дѣсницитѣ на всички пламени орлета, да почувствува туптежа на всѣко едно отъ тѣхнитѣ съдца, той би се почувствувалъ безкрайно щастливъ и гордъ...

Денѣтъ е неприветливъ, мраченъ, но въ сърдцето на всѣко орле е свѣтло. Блѣсъкъ трепти въ тѣхния погледъ...

Трамваятъ ги отнася и скоро по бѣлото

шосе къмъ Драгалевци проехтѣва възторжена пѣсень, чрезъ която говорятъ 40 млади браннически сърдца.

Казармата е близо. Напрежението расте. Почвата е кална, краката потъватъ..., но бѣлата сграда вдъхва сили... куражъ! Изведнѣжъ еква музика. Полето проехтѣва отъ звуцитѣ на боевъ маршъ. Сърдцата трепватъ. Усмивка процъвява по тѣхнитѣ лица. Военната музика свири за тѣхъ... О, радостъ, о, незабравимъ мигъ... Ентузиазъмъ горещъ лѣха отъ всички, сърдцата горятъ.

Отъ двѣтѣ страни сж построени войници. Подъ кафявитѣ фуражки се усмихватъ изпечени войнишки лица. При вида на малкитѣ орлета мощно „ура“ се изтрѣгва отъ тѣхнитѣ гърди.

До строинитѣ редици на българскитѣ воини се строяватъ и малкитѣ орлета, които съ трепетъ и напрежение очакватъ идването на подполковника.

Неговитѣ топли приветствени думи оставатъ неизличими следи въ сърдцата на всички. Проехтѣва мощно „ура“ подето и отъ орлетата.

Днесъ батареята празнува своя боевъ празникъ: майскитѣ боеве, когато българскиятъ войникъ доказа на свѣтъ, че по бойнитѣ поля той е непобедимъ. По този случай въ една отъ залитѣ става другарска среща. Стройно орле казва решително и твърдо орловото обещание. Залата гръмва отъ бранническия маршъ. Въ течение на единъ часъ орлетата и българскитѣ войници въ другарска среща се опознаватъ взаимно и закрепватъ своя гранитенъ духъ. И единитѣ и другитѣ чувствуватъ, че бодри струи се еливатъ въ тѣхнитѣ души. Единитѣ виждатъ въ строинитѣ редове на войницитѣ достойни брани...

